

Arne Bertelsen: Det fremgår af den højtærede handelsministers skriftlige fremsættelse af dette lovforslag, at der har været et underskud på 100 000 kr. om året på statskontrollen med guld og sølv. Det er øjensynligt dette underskud, man vil søge at få ud af verden — men hvordan? Man vil sende embedsmænd ud på alle værksteder og udtage prøver, indtil der er dækning. Det er et helt nyt princip. Hvorfor ikke tvangsudskrive folk til at rejse på de banestrækninger, som giver underskud, eller på de færgeruter, som ikke kan bære sig? Den mest naturlige vej ville have været, at man ganske simpelt havde forhøjet taksterne for den hidtidige frivillige kontrol, indtil statsguardejns indtægter kom til at stå i forhold til embedets udgifter.

Jeg forstår så udmærket, at den højtærede handelsminister skynder sig at fremhæve, at guldsmedefaget selv har ønsket, at udgifterne til statskontrollen fordeles på denne måde. Den højtærede minister fralægger sig herved til en vis grad paterniteten til denne ikke særlig tiltalende fremgangsmåde. Men er det i virkeligheden guldsmedefagets ønske? Jeg mener nej. Har den højtærede minister set det sidste nummer af guldsmedenes blad? Heri tager en af de største sølvvarefabrikanter afsked med tretårnestemplet, det gamle danske statsgaranti-mærke, skønt ministeren siger, at det ikke forsvinder. Der foreligger øjensynlig en aftale, som ministeren ikke kender.

Man udgyder også en lille krokodilletåre i guldsmedenes blad. Forholdet er, at der ligger store økonomiske interesser bagved for nogle af de store virksomheder, idet de ved at ophøre med at bruge tretårnemærket kan spare henimod 100 000 kr. om året i gebyr, fragt og omkostninger, navnlig ved afbrydelse af produktionen på grund af stemplingen. Jeg ved ikke, om det står klart for den højtærede minister, men det er i hvert fald ved at gå op for mange små værksteder, som nu skal deltage i udgifterne til den nye ordning. De fleste af disse værksteder er ikke informeret om, hvad det er bestyrelsen er gået ind for. Det er bestyrelserne og ikke guldsmedefaget, der er gået ind for denne ordning, og det er oplyst over for mig, at de fleste af disse bestyrelser gik ind på forslaget på grundlag af telefonopringninger, i hvilke det

blev fremhævet, at såfremt man ikke gik med til denne ordning, ville der komme en endnu besværligere kontrolordning. Den højtærede minister er naturligvis ikke vidende om denne pression fra kredse, som har en speciel interesse i den ny ordning.

Derimod er det den højtærede minister velbekendt, at 4 af fagets mest fremtrædende mænd har fremsat en velmotiveret advarsel mod at gå med til en tvangsordning, som lovforslaget jo går ud på. Der er ikke tvivl om, at faget i egen interesse altid vil føle sig nødsaget til at lade foretage kontrolprøver for at gardere sig over for publikum. Når man ved, at der når som helst kan blive foretaget kontrolprøver dels af kolleger, dels af private, vil dette forhold i sig selv virke kontrollerende. Det er også gået udmærket hidtil, en tvangskontrol er ganske unødvendig, og vort parti er modstander af en sådan kontrol. Ingen guldsmed er interesseret i, at faget bringes i miskredit. For nogen tid siden fremkom der klager over dårlige sølvpletvarer. Hvad skete? Nogle guldsmede foretog prøveopkøb og fik meget hurtigt kvaliteten tvunget til tops igen. Det er et ejendommeligt paradoks, at den højtærede handelsminister nu lægger navn til et lovforslag, som i virkeligheden kun de største sølvvareindustrier har interesse i, og som vil gå ud over de mindre virksomheder. Det er næppe heller ministerens personlige mening, at der skal indføres nye tvangsforanstaltninger over for erhvervene.

Hvad angår rationalisering, har den højtærede minister nylig taget et overmåde fornuftigt skridt. Der fandtes under handelsministeriet 2 institutioner, som kunne undersøge guld- og sølvvarer, nemlig statsprøveanstalten og statsguardejnen. Der er nu sket en sammenlægning, idet statsprøveanstaltens direktør tillige skal være gardejn. Gardejnembedets funktion og de rigeligt store lokaler kan nok ved yderligere rationalisering anvendes mere effektivt, og taksterne kan udmærket sættes op til at ligge på linje med andre landes.

Hvad er der så tilbage af lovforslaget? Den højtærede minister beklager selv, at man ikke har kunnet tage hensyn til Danmarks placering inden for de nye markedsområder. Loven skal derfor om ikke ret lang tid ændres igen. Der er i virkeligheden